

»Stats- og regeringscheferne forsamlet i Det Europæiske Råd, som noterer sig, at Danmark ikke agter at gøre brug af de efterfølgende bestemmelser på en sådan måde, at det hindrer et snævrere samarbejde og virke blandt medlemsstater, der er foreneligt med traktaten, og som ligger inden for rammerne af Unionen og dens målsætninger,«

I bilagets afsnit C om forsvarspolitik siges på samme måde, at:

»Danmark vil ikke hindre, at der udvikles et snævrere samarbejde mellem medlemsstater på dette område.«

Ved Amsterdam-traktaten vedtoges en protokol om Danmarks særlige stilling, som sikrede forbeholdets uændrede beståen i forbindelse med Amsterdam-traktatens ikrafttræden. Blandt de tilpasninger, som er indføjet i denne protokol ved Lissabon-traktaten, er følgende indledende bemærkning:

»De høje kontraherende parter, som noterer sig, at Danmark ikke vil forhindre de andre medlemsstater i at udvikle deres samarbejde yderligere med hensyn til foranstaltninger, der ikke er bindende for Danmark,«

Som det vil ses, er der ikke tale om en ny bestemmelse, men om et princip, som på grundlag af den tilsvarende tekst i bilaget til Edinburgh-afgørelsen har været fulgt i al den tid, Danmark har haft sine forbehold.

Spørgsmål nr. 419:

Regeringen bedes give en nærmere redegørelse for indholdet af erklæring nr. 17 om EU-rettens forrang.

Svar:

Der henvises til svar på spørgsmål 24.

Spørgsmål nr. 420:

Kan kompetence-kategorien i artikel 2, stk. 5, i TEUF omfatte juridisk bindende beslutninger?

Svar:

Ja.

Spørgsmål nr. 421:

Hvorfor stilles der ikke i Lissabontraktaten krav om, at militære EU-operationer kun kan udføres med et klart FN-mandat?

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 237.

Spørgsmål nr. 422:

Betyder bestemmelsen i artikel 24 i TEU om Rådet og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og principperne om gensidig solidaritet, at Danmark i fremtiden kan risikere at få en påtale eller et forbud mod at kritisere et andet EU-land, hvis Danmark kritiserer, at et andet EU-land f.eks. foretager atomprøvesprængninger eller bryder folkeretten?

Svar:

Nej, bestemmelsen i artikel 24 angiver, at den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik fastlægges og gennemføres af Det Europæiske Råd og Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed, medmindre andet er fastsat i traktaterne.

Spørgsmål nr. 423:

Hvorfor er der ikke et forbud mod masseødelæggelsesvåben i Lissabontraktaten?

Svar:

TEU artikel 21 angiver, at Unionen vil fremme multilaterale løsninger på fælles problemer, især inden for De Forenede Nationers rammer. EU's strategi for bekæmpelse af masseødelæggelsesvåben fremhæver således også det multilaterale traktatsystem, der danner det retlige og normative grundlag for alle ikke-spredningsbestræbelser.

Spørgsmål nr. 424:

I artikel 26 stk. 3 i TEU står der, at den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik gennemføres af den højtstående repræsentant og medlemsstaterne under anvendelse af nationale midler og Unionens midler (det være sig økonomiske eller andre midler). Gælder dette også atomvåben?

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 415.

Spørgsmål nr. 425:

Hvis Lissabontraktaten vedtages, vil den danske undtagelse på forsvarsområdet i givet fald fortsat sikre, at Danmark ikke på nogen måde